

Den højtærede Minister sagde dernæst, at det vilde have været rigtigt at begynde med Skoleloven og skrive den paa ordentligt Dansk. Jeg vilde i høj Grad have ønsket, at man havde taget sig af det danske Sprog i Skoleloven, men denne Indvending rammer i alt Fald ikke mig, da jeg ikke den Gang var Medlem af Tinget.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): For saa vidt det lader sig ordne med Hensyn til Nr. 18 paa den af det ærede Medlem omtalte Maade, har jeg ikke noget mod, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget, men det samme vil saa ogsaa gælde for Ændringsforslag Nr. 39. Da det efter Forespørgsel hos Formanden lader til at kunne lade sig gøre, skal jeg ikke anmode om, at disse to Forslag tages tilbage.

Ordføreren (Bjerre): Som jeg udtalte før, har jeg ønsket, at vi kunne faa Loven affattet paa bedre Dansk, altsaa fulgt det ærede Medlem for Frederiksberg (Ottosen). Det har altsaa ikke været os muligt i saa stort et Omfang, som jeg ønskede. Udvalget tvivler selvfølgelig ikke om, at Loven kan forstaaes nu, men vi ønskede den endnu bedre affattet. Naar det ærede Medlem, der talte paa Sprogudvalgets Vegne, omtalte en enkelt Bestemmelse, hvori der staaer de 10 pCt., som kunde ydes mere, naar flere Landbrugsforeninger afholde Dyrskue i Fællesskab, og udtalte, at den var ikke let at forstaa, maa jeg sige, at ingen af Udvalget har været uklar over dette Begreb. Folk, der komme til at arbejde med Loven, ville let kunne forstaa, at de 10 pCt. kunne afholdes, selv om alle Udgifter til vedkommende Landboforeninger blive større, end man regner med i Almindelighed. Det kan maaske, som det staaer, se ud for Folk, der ikke ere vant til at arbejde med disse Ting, som om det var en Misforstaaelse; men jeg nævner, at Udvalget har været klar over det, og vi ere visse paa, at enhver kan forstaa det.

Jeg skal i Henhold til den ærede Ministers Udtalelser tillade mig at tage følgende Ændringsforslag tilbage: Nr. 1, 2, 7, 8 og 12. Med Hensyn til Nr. 18 vil jeg lade det staa hen, til jeg har hørt den ærede Formands Udtalelse. Endvidere tages tilbage Nr. 44 og 50. For saa vidt Formanden kan tillade, at Nr. 18 forstaaes saaledes, som om første Del ændres af sig selv, vil jeg gerne, at Resten bliver staaende, ligeledes Nr. 39. Hvis den ærede Formand ikke kan gaa ind derpaa, for-

beholder jeg mig senere at tage Nr. 18 og 39 tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 18 og 39 bestaa hvert af 2 Bestanddele, af hvilke den ene falder bort sammen med Ændringsforslag Nr. 8, medens den anden bliver staaende. Der vil altsaa ikke være noget til Hinder for at stemme over dem i deres saaledes ændrede Skikkelse. Følgende Ændringsforslag af Udvalget ere tagne tilbage: Nr. 1, 2, 7, 8, 12, 44 og 50. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Byriel-Jensen: Jeg vilde gerne, inden vi gaa til Lovforslagets endelige Vedtagelse her i Tinget, rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister angaaende det Stykke af § 3, der omhandler „Samlinger af Kvæg paa mindst 3 Stykker“ o. s. v. Der staaer der, at Hundyrene, der fremstilles i en saadan Samling „skulle være af eget Tillæg eller Opdræt, i sidste Tilfælde anskaffede inden 3-Maaneders Alderen.“ Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister, om det er Meningen, at man, hvis man har tillagt et Dyr og solgt det straks efter Fødslen, men indkøbt det i 3—5 Aars Alderen, da har Ret til at fremstille et saadant Dyr i en Samling. Det kan nemlig ikke nægtes, at han har „tillagt“ Dyret; men han har ikke „opdrættet“ det. Hvis man har Ret til at fremstille et saadant Dyr i Samlingen, hvorfor har man saa sat Grænsen for Opdrættets Vedkommende til 3-Maaneders Alderen? Endvidere: Maa Landboforeningers Bestyrelser eller Dommerne ved Dyrskuerne uden videre tage en Mands Udtalelse til Følge uden at forlange Bevis for, at han virkelig selv har tillagt det Dyr, naar det vanskeligt kan konstateres, da det er solgt som Spædekalk og købt i den voksne Alder? Men jeg har ønsket, at man havde forandret denne Bestemmelse. Jeg mindede derom allerede i Fjor, og jeg har sagt til enkelte Udvalgsmedlemmer, at jeg saa en Fare deri, idet en samvittighedsløs Mand, som ikke var bange for at forsøge at binde Dommerne noget paa Ærmet, kunde sige, naar han fremstillede et saadant Dyr, som han havde købt i 3—5 Aars Alderen: „Jeg solgte det 2—3 Dage gammelt og købte det igen i den voksne Alder.“ Medens en mere samvittighedsfuld Mand, som maaske ogsaa vilde sætte Pris paa at fremstille et Dyr i Samlingen, som han ikke selv har tillagt, vil erkende det og derfor ikke faa Ret til at fremstille det. Jeg vilde derfor nu